

Із-пад лесу, лесу цёмнага,
Із-пад саду, йз-пад вішнёвага,
Із-пад гаю, йз-пад зялёнага,
Йшла дарожка да ўсё бітая.

Інверсіфікаваныя эпітэты най-
больш ярка падкрэсліваюць паэтыч-
ныя малюнкi, эмацыянальны стан ге-
рояў, ласкавыя адносіны да аб'екта:

Напушчу на цябе дажджы частыя,
Дажджы частыя, росы сільныя...
Ой ты, ночка мая, да нявідная,
Галовачка мая, да ты бедная...
Улавіла яна трох акунёў златапёранькіх,
Златапёранькіх, златакрыленькіх.

У некаторых выпадках ужыванне І.
абумоўлена імкненнем да сугучнасці,
складнасці:

Залаты пярсцёнак — то на мянянне,
Пярловы вяночак — то на вячанне,
Шаўковы платочак — слёзы на
ўціранне.

З дапамогай І. сэнсава ці эмацыя-
нальна падкрэсліваецца, лагічна акцэн-
туецца пэўнае слова, паняцце, думка, а
незвычайная расстаноўка слоў надае
сказанаму большую выразнасць.

Літ.: Гілевіч Н.С. Паэтыка беларус-
кай народнай лірыкі. Мн., 1975. С. 185—188.

У. А. Васілевіч.

ІНВЕРСІЯ (ад лац. *inversio* перастаноў-
ка, пераварочванне), стылёвы прыём
паэтычнай мовы, які заключаецца ў сво-
еасаблівай расстаноўцы слоў у сказе,
калі парушаецца іх агульнапрыняты
граматычны парадак. Напрыклад, дзей-
нік можа ставіцца пасля выказніка:

Шуміць-гудзе дубровачка,
Плача-тужыць удовачка;

азначэнне — пасля азначаемага
слова:

А з-пад гаю з-пад зялёнага
Выходзіла туча чорная,
Ды чорная, неспакойная,
І грамлівая, і дажджлівая;

эпітэт можа адрывацца ад азначае-
мага слова:

Ты не плач, трава, не рыдай шаўкова,
Што яны цябе прыўталочылі.

У нар. паэзіі І. цесна звязана з інш.
вобразна-мастацкімі сродкамі, нап-
рыклад, з *анафарай*: